

Aruz Kalıplarında Hikmet Pırıltıları (12)

Şair Ali Özdoğan

DESEM

Yine ağyar gibi yar bana bir çâre desem
Nicedir sînede hâr kanıyor yâre desem
Ne olur kılsa nazar acı mehpâre desem
Nicedir sînede hâr kanıyor yâre desem
Feilâtün feilün feilâtün feilün

EY REZİL NEFİS

Yitik bir akıllayım zamâna etmem nazar
Koşan nam makam deyû önümde bekler mezar
Yeter ey rezil nefis çıkar içün teşne hey
Günah içre zây'olan ümit ne âteş ne hey
Feûlün mefâilün mefâilün fâilün

FÂNİDEN MEFAHİR

Sermest etti dünyâ hevân müskirat
Hırsından kudurmak kalır tek irat
Hüşyâr ol be âdem unuttun sırat
Fânîden mefâhir ne âdî murâd
Mefûlün feûlün feûlün feûl

RAHMETLE

Zulümler ulaşmış katına arşın
Revâ mıydı millet demeye karşın
Özümden haberdır bana şu marşın
Gömüldün gönülden kabire Âkif
Mefâilü müstef'ilü feûlün

BİRİ VAR

Gel şad oluver kalb-i derûn aşkı koyan var
Firkatle gelen yâd ile feryâdı duyan var
Sûzânını nûr eyle de bak dinmeli zârın
Çöz sırrını çöz vakti verip ânı sayan var
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

TİTRE KALBİM

Titre kalbim dur veyâhut mazlumun gör âhını
Eyle feryâd nerde insan gölgelerden ol beri
Farkedip zâlim çağından şeytanın peydâhını
Devr-i taş olsun velev kim şol zamandan kaç geri
Fâilâtün fâilatün fâilatün fâilün

YA RABBİ

Girdâbına düşmüş çıkamaz nefse gedâ o
İnsan diyemem sûret içün âdeme zuldür
Gör menfaatin âşığı hem rûhu fedâ o
Ya Rabbi uzak kıl ne olur mü'mini güldür
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

KALDI RAMAK

Zaman şiârı oldu özden uzak yaşamak
Ya şeytanın esîri yahut hevâyâ yamak
Nedir bu hâlimiz ne bitmez mi yâhu ömür
Şu fâninin peşinde sonlandı kaldı ramak
Mefâilün mefâilün fâilâtü feûl

DUA

Ne kadar uzun olsa sabahı var bilirim
Uyunur mu derd içre leyâli bar bilirim

Şu feza kimin mülkü ya şems kamer vü zemin
Dönerim huzûrunda duâyı kâr bilirim
Feilün feûlün feilün mefâilün

BÎVEFA

Saracak sanma gönül, yâreni sarmaz bi vefâ
Bekledin gelmeyecek hâlini sormaz bi vefâ
Sevemez aşk bilemez hayra da yormaz bi vefâ
Bilirim gelmeyecek hâlini sormaz bi vefâ
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

GÖNÜL

Kimi yardır kimi ağyar ikidir derd-i gönül
Nicedir aşkı ararken şu hazan erdi gönül
Ne çıkar kim'se vefasız ona gül verdi gönül
Nicedir aşkı ararken şu hazan erdi gönül
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

HAYAT

Keyfe serâb imiş hayat gel sâye ol müptela
Sanki belâ şu sevgiler ah Hakk'ı bul evvela
Mektubu cümle kâinat iz'ân için kıl inat
Çare değil ki saltanat çınlar da susmaz selâ
Müfteilün mefâ'ilün müstef'ilün fâilün

GİDER

Emeller tutulsa da ömürler kaçır gider
Şu firkat yüreklere ateşler saçır gider
Hayaller gönüllere ümitler açar gider
Şu firkat yüreklere ateşler saçır gider
Feûlün mefâilü feûlün mefâilün

BİLMEZ Mİ?

Bilmez mi kendi rezil hâlini belâm
Zannetme çâre olur mâlumu ilam
Zâtında âcize sus eyleme kelâm
Sordum ki hakkı nedür sâdece selâm
Mefûlü müfteilâtün mefeilün

VİSAL

Solacaksın sararıp gül gibi ey gonca misal
Ne zamandır bilemem ah bana kısmet mi visal
Ya duyup sev bana rahm et ya da âteşlere sal
Ne zamandır bilemem ah bana kısmet mi visal
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

SERAP MIDIR?

Nedir saçımda aklar kış mı bahar sandığım
Serâp mıdır peşinden hep koşarak andığım
İnanmıyor ki gönlüm aşk mı şu aldandığım
Serâb mıdır peşinden hep koşarak andığım
Mefâilün feûlün müfteilün fâilün

DÎL HÜN

Dîl hün yine gün leyle döner ol bi vefâdan
Bilmez mi gönül tatmayacak zevk u safâdan
Âşıklara mihnet mi gelir cevr ü cefâdan
Bilmez mi gönül tatmayacak zevk u safâdan
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

SORSAM

Sârık-ı çesm-i siyah ah çalar dîl bî iştibah

Sorsam niçün bu nigâh ah harâbım akşam sabah
Vallahi naz da günah ah bu aşktan oldum tebâh
Sorsam niçün bu nigâh ah harâbım akşam sabah
Müstef'ilün feilâtün mefâîlün fâîlün

FİRKATTE SABÂ

Billâhi geçer sanma sürer vakt ü zemânın
Âhın ile feryâdı gelir cev v ü semânın
Firkatte sâbâ çâre midir çalsa kemânın
Âhın ile feryâdı gelir cev v ü semânın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

NİMET BİLİRİM

Nimet bilirim cev v ü cefa etse de dildar
Bir kerre nigâhıyla benim rûhum ışıldar
Ümmîd ile bekler dururum çatsa da dîdar
Bir kerre nigah etse yeter rûhum ışıldar
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

İNSAN

Bunca zulümler görüp düşmedin zerre gama
İnsana benzer yanın kalmamış hiç yaşama
Ar damarın çatlamış nerde ruh nerde yürek
Kendine insan desen bil ki vicdanı gerek
Müfteilün fâîlün fâîlün müfteilün

YAZIK

Rüyada özgür köle sen yaşa gayrın öle
Seninle dünyâ çile kardeşi görmez misin
Siyon güler hâline neslini ihlaline
Yazık şu ikbâline insanı görmez misin
Mefâîlün müfte'ilün feilâtün feûl

KAHROLASIN

Kahrolasın a dünya bebek değil sen öldün
Hakk ne için yaratmış düşünmeyip hep böldün
Sustu rezil gürûhun güya şu üç gün kârdır
Ölmeyi son sanırsın ateşte vaktin vardır
Müfteilün feûlün mefâîlün mefulün

BİNLERCE ÇOCUK ÖLMÜŞ

Binlerce çocuk ölmüş sen'çün köpek müteber
Vallahi bu tarzından tiksindi rûhum yeter
Cinsün ile dertlendün iz'âna hâcet mi var
Ayân ü beyânundan gayr'çün hüccet mi var
Mefûlü mefâîlün mefûlü müstef'ilün

ALDANMAK

Aldanmamaktur gâye mal mıdur pazarda sat
Ünvan nedür pespâye verdüğün mukaddesat
Müstef'ilün müstef'ilün mefâîlün feul